

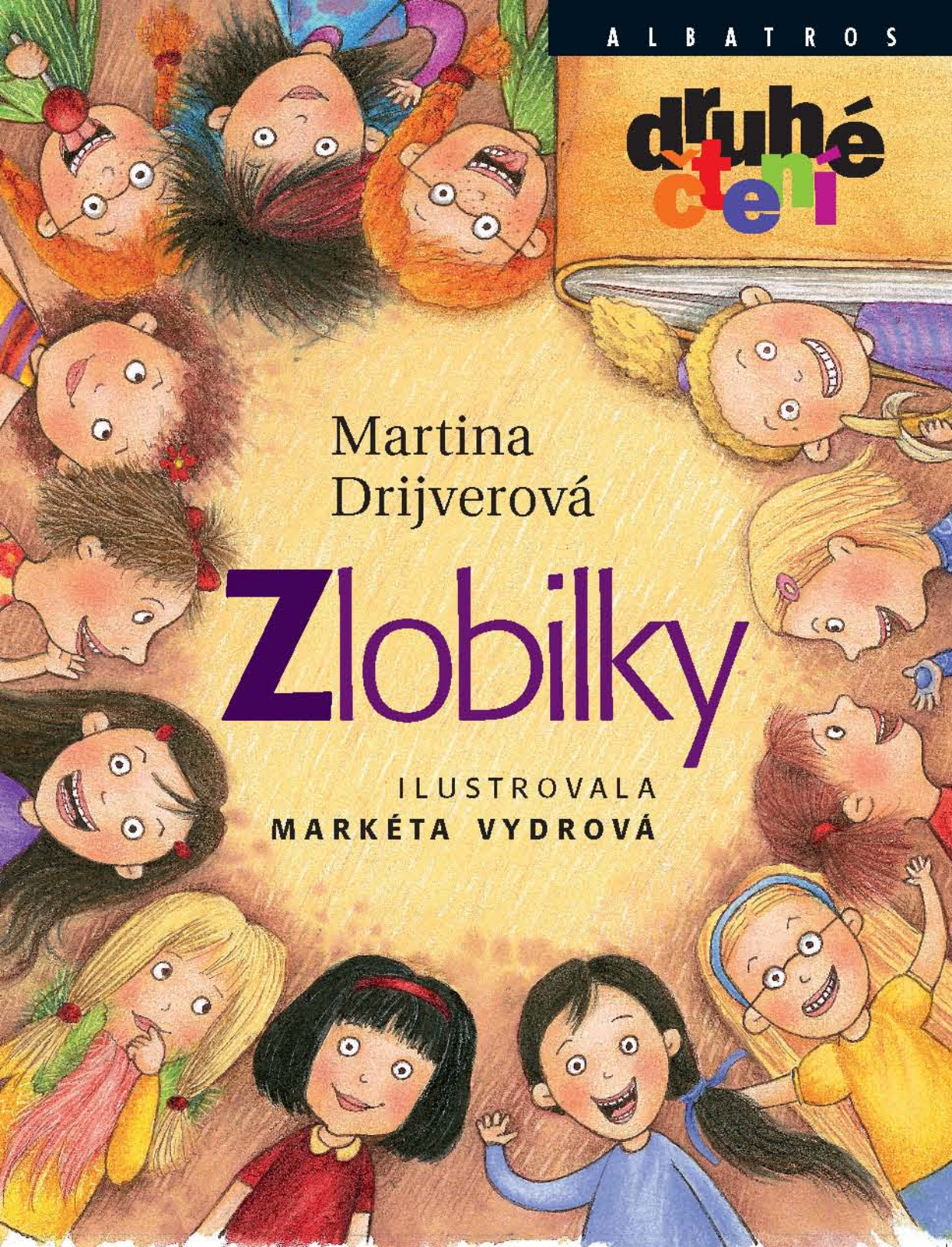
ALBATROS

druhé
čtení

Martina
Drijverová

Zlobilky

ILUSTROVALA
MARKÉTA VYDROVÁ

A L B A T R O S

druhé
čtení

[illegible]

Martina Drijverová

Zlobilky

ILUSTROVALA

MARKÉTA VYDROVÁ

Albatros

© Martina Drijverová, 2009

Illustrations © Markéta Vydrová, 2009

www.albatros.cz

ISBN 978-80-00-01613-9

Holčička a šála

Byla jedna holčička a ta si uměla pěkně vymýšlet, třeba že potkala trpaslíka nebo princeznu a podobně. Uměla si ale vymýšlet i nepěkně – to když se jí nechtělo něco udělat. Rodiče ji požádali, aby došla na zahrádku pro mrkev, a ona řekla: „Nepůjdu tam. Pod stromem stojí veliký pes a mohl by mě kousnout.“

To nebyla pravda, ale rodiče holčičce uvěřili, a pro mrkev šla maminka. Psa neviděla, ale pomyslela si, že nejspíš utekl.

Holčička zjistila, že takové vymýšlení je velmi pohodlné. Když ji poprosili, aby přinesla ze spíže mléko, řekla: „Nepůjdu tam. Ve spíži sedí kočka a mohla by mě kousnout.“

To zase nebyla pravda, ale rodiče holčičce uvěřili, a pro mléko došel tatínek. Kočku neviděl, ale pomyslel si, že nejspíš utekla.

Takhle to budu dělat stále, rozhodla se holčička. Když měla donést sýr, tvrdila, že u něj sedí myš – ta by ji mohla kousnout, při sbírání jahod by ji kousla zmije, při zametání pavouk...

Příbuzným pak maminka vyprávěla: „Je to zvláštní, ta naše malá se pořád bojí, že ji něco kousne. Je tak citlivá!“

... byla tak nepříjemná a kyselá;
že si s ní nakonec nikdo
nechtěl hrát ani povídat...

A holčička nemusela dělat vůbec nic, celé dny jen lenošila. Kdykoli měla něco přinést, odnést nebo zařídit, stačilo říct, že se bojí.

„Určitě by mě něco kouslo!“ říkala.

A rodiče krčili rameny: „Nemůžeme ji nutit, když má takový strach.“

Tak se holčička jen povalovala, a časem se začala nudit. A jak se nudila, začala být protivná. Byla tak nepříjemná a kyselá, že si s ní nakonec nikdo nechtěl hrát ani povídat. Jen rodiče s ní ještě hovořili, ale už je to přestávalo bavit.

Pak přišel den, kdy holčička slavila narozeniny. Tatínek s maminkou jí pro tu chvíli odpustili, a tak dostala dort a mnoho dárků a mezi nimi taky šálu ze silné vlny. Bylo to v zimě, a rodiče počítali s tím, že si holčička hezky omotá krk, když půjde ven, aby nenastydla.

Jenže ona, sotva vzala šálu do ruky, vykřikla: „Ta šála je ale drsná... ta šála kouše!“

A teď už toho měli rodiče právě tak dost. Šálu kupovali s nadšením a doufali, že holčičce udělá radost. A ona zase začíná s tím kousáním!

„Kouše nekouše,“ řekl tatínek přísně, „okamžitě si ji omotáš kolem krku!“

A protože to bylo poprvé, co na holčičku křikl, ta se velmi polekala a poslechla. Uvázala si šálu kolem krku. Jenže tentokrát holčička nelhala, šála byla z drsné vlny a skutečně kousala. A kousala a kousala... a než se rodiče nadáli, šála tu holčičku docela snědla.

Cože – a to je konec?

Ale ne. Ona ta holčička byla tak kyselá, že šála vůbec nechutnala, proto ji šála zase vyplivla. Bylo to ale poučení! Od té doby si holčička vymýšlela už jen pěkně, třeba že potkala velblouda, medvěda a podobně. Taky rodičům pomáhala.

A co ta šála?

No... tu dali do skříně, na takové tajné místo. Protože člověk nikdy neví – třeba by se ještě někdy mohla hodit.

Holčička a pavouk

Byla jedna holčička a ta se bála hmyzu. Bála se komárů, že ji štípnou, bála se mūr, že se kolem ní třepetají, a ze všeho nejvíc se bála pavouků. Bůhvíproč.

„Pavouk ti přece nic neudělá,“ říkal tatínek snad stokrát. „Je užitečný. Sedí v koutě a číhá na mouchy. Těch se máš bát! Přenášejí nemoci.“

Ale holčičce mouchy zdaleka tolik nevadily jako pavouci.

„Jsou oškliví! Mají dlouhé nohy! A chlupaté hlavy!“

Marně jí to rozmlouvali. Pravda, maminka taky neměla pavouky v oblibě, ale to proto, že jejich sítě kazily dojem z uklizeného pokojíčku. Proti pavoukům samotným neměla nic. Jednou takhle pavučiny vymetala, a z koutů vyběhli jejich tvůrci a prchali pokojem.

„Šlápni na ně!“ křičela holčička.

„Měla bych je zabít?“ divila se maminka. „Nijak mi neublí- žili!“

„Ale jsou tak hnusní!“

„Každý tvor má právo na život!“

řekla maminka. „Co tobě připadá ošklivé, může být pro jiného hezké. Ostatně... z ošklivých zvířat se v pohádkách stávají princové a princezny, to přece víš.“

Nad tím se holčička zamyslela. Ba přemýšlela o tom celý den. A možná právě proto ji v noci navštívil velikánský pavouk! Odporný byl nevidaně.

„Sedni si mi na záda!“ přikázal a holčička musela poslechnout, bála se strašně! Chytila se nerada nestvůry kolem krku

a pavouk s ní začal vystupovat po provazovém žebříku do obrovské pavučiny. Ale

ona to pavučina nebyla! Byl to nádherný zámek, utkaný z tisíců hedvábných vláken. V oknech vlály nabírané záclonky a na lůžkách se skvěly krajkové polštáře. Ve veliké síni stál trůn a před ním zrcadlo.

„Teď můžeš slézt!“ řekl pavouk holčičce.

Sestoupila tedy z jeho zad, kde se jí vlastně sedělo velice měkce a pohodlně, a rozhlédla se kolem. A znovu se začala strašně bát! Protože ze všech koutů vylézali pavouci, větší i menší, a smáli se.

„Ta vypadá! Ta je ošklivá! Má jen dvě nohy! A jak je rozcuhaná!“

- Ta poslední poznámka holčičku přiměla, aby přistoupila k zrcadlu. A opravdu, nevypadala nic moc:
- pomačkaná noční košilka, neupravené vlasy.

„Nesmějte se, nemůže za to!“
řekl veliký pavouk.

... ta je ošklivá!

... ta vypadá!

Stoupl si k holčičce a tu... Ano. V zrcadle se místo pavouka objevil krásný princ! Měl velice dlouhé nohy a husté kučeravé vlasy.

„Jéé!“ vykřikla holčička.

Ale jak promluvila, zmizel princ, zmizel zámek i pavouci, byla doma ve své postýlce. Bylo ráno a nad hlavou se jí objevila zbrusu nová pavučina.

A teď si ta holčička přistavila židli, vylezla na ni a opatrně vzala do dlaní pavouka, sedícího na stěně. Z knížek, které jí maminka četla, si dobře pamatovala, co se má udělat pro vysvobození zakletých osob.

Takže pavouka – třebaže se třásla děsem – se zavřenýma očima políbila. A když oči otevřela, byl tu...

Byl tu stále pavouk.

Cože – a to je konec?

Ne, samozřejmě že není. Holčička pavouka posadila zpátky na stěnu a neublížila mu. To je přece hezké, ne? Taky se už navždycky přestala pavouků bát.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy **Zlobilky**.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.